

VI SUNDAY OF EASTER, MAY 17, 2020. The Pope's Pastoral Works

- 9:30a.m.- For Parishioners
11:00a.m.- Thanksgiving (100 years Birthday of St. John Paul II)
Mon. - For health & blessing for Fr. Boguslaw by I.J.Toś
Tues. - +Józefa i Zofię Winnickich zam. J.Krukar
Wed. -**ST. BERNARDINE OF SIENA**
-9:30a.m.- + Dorothy McAuley by Norma Lutes
Thurs. -**St. Eugene de Mazenod & St Christopher Magallanes.**
-9:30a.m.-+ Józefa Wołczański by J. Krukar
Fri. -**3:00p.m. St. Rita of Cascia**
*At The Hour of God's Mercy for atonement for our sins
and for the sins of the whole world.*
+John Cunningham by J. Krukar
Sat. -8:30a.m.- +Janinę Kwolek & Ron Ferguson by K.Ferguson.

-4:00p.m.- +Armando & Michael Guzo by Maria & family.

THE ASCENSION OF THE LORD. Year A, May 24, 2020

-9:30a.m.- For all parishioners.

FROM THE LIFE OF THE CHURCH & PARISH.

1. The Liturgy of the Word of God assures us that we are never alone. The Father has given to us **The Advocate, The Spirit of Truth**. He is abiding with us, inclining our hearts to make their right choice. This is why we celebrate with heartfelt devotion these days of joy and ask for a transformation of our life. When the word of God was proclaimed, the listeners “**paid attention**”. Joy is the echo of God’s life in us. Peter encourages us to “**always be ready**” to share with others our faith. In the Gospel an incredible promise! Jesus predicts that God himself will give us another Advocate, The Holy Spirit.

2.Victoria Day: The birthday (**May 24, 1819**) of Queen Victoria (+1901) has been celebrated as a holiday in Canada West (now Ontario) since 1845
It became a National Holiday in 1901 and in 1952 was established on the Monday preceding May 25,

3.Pope Francis has also asked Catholics around the world to look to Mary for spiritual help during the month of May, urging the praying of the **Rosary**. K of C- invites its members to pray Rosary every day at 7:00 p.m. and also, they ask for prayer all prayers groups.

4.Next Sunday **May 24** is the **World Communication Day and World Day of Prayer for the Church in China**. It is the traditional Feast of Our Lady of Christians, venerated at the Shrine of Sheshan in Shanghai.

5. Regular Sunday Offering from

April 01 to April 30, 2020 - \$9,205.00
Share Lent - **\$1,070.00**
Easter collection - \$2,510.00
Parish Expenses for April 2020 - **\$9,402.91**

Thank you for your responsible kindness & generosity.

6. On Sunday, May 3, and May 10, 2020, the Sunday of the Good Shepherd, I drove through the streets of our city with the Blessed Sacrament and looked for signs in the windows or on the doors of the houses of our parishioners. Sometimes these religious signs blended with the color of the house or door. It was no easy to see some decorations. Where there was no religious ornament, I did not stop to bless so as not to create unnecessary confusion. Where there was some religious images: a cross, or picture, or children's drawings - I got out of the car with the Blessed Sacrament, I sang: **Glory to God in the highest and peace to His people on earth. (2x)** or **Let there be glory and praise and adoration Glory and praise to the Lord. Glory! Let there be glory! Yes, to Him glory and praise. (3x)**

I am a priest for 45 years and did not expect anything extraordinary by bringing the Blessed Sacrament and Blessings to Families. I just wanted our parishioners to meet Jesus in the Blessed Sacrament. When I took the Blessed Sacrament from the tabernacle, the thought crossed my mind: Am I not one of those who dragged Jesus before Pilate? My heart trembled but I prayed and sang 'Jesus, I trust in You!' With prayer, I brought the Lord Jesus to your Families, so that he would bless your family homes during this time of isolation ... Of course, I did not expect the joy with which you received the Presence of Christ ... It was a great confession similarly to that of the Apostle Thomas: MY LORD AND MY GOD! I was inspired by the witness of Faith that I met as expressed by you.

This was truly amazing for me. Thank you for this great lesson of faith. I would like to share some private e-mails written to me by our parishioners. By respecting those who wrote it, they will remain anonymous. I am grateful that they were willing to express their feelings. Therefore, I will share these thoughts with you. May God send you help from the Holy place and let him support you from heaven. Let Him give you what you desire in Your heart and complete Your thoughts. Thanks be to God! Fr be jay.

1. Thank you today for your visit and for bringing Jesus to our home. You are really our Shepherd.
2. What you did today was awesome it shows your spiritual dedication to your parishioners. Thank you. Hope you do not get sick from the weather.
3. The girls returned from this experience with many memories. God bless you. If you need them, please contact me. God bless you for this beautiful experience.
4. That was so touching yesterday, thank you so very much You must be exhausted and your legs must be sore today. Thank God you got someone to drive you around. When you stopped here I was having my supper and you got me by surprise, even though I was prepared for you .. All I had planned to do I did not. My husband was getting his phone to take pictures. But by the grace of God you came. Thanks to God. I really enjoyed the short time. You looked so regal!
Love and Thanks,

5. Father, how can I ever thank you? I was going to cry, I say: no! But I was singing with them. That was wonderful. That was the best gift I ever got. Thank You! Have a nice day.

6. Just wanted to say thank you so much for blessing on May 3, 2020!

7. Thank you for providing me with positive emotions and feelings. Thank you for the original way of leaving marks. I think it will remain in the memory of parishioners for a long time, but also in mine.

8. Dear Father Boguslaw you are a true shepherd caring for your sheep - your parishioners. Thank you for blessing our house and our family. No virus is scary to us anymore when our Lord Jesus Christ blessed our home. Thank you Father for making possible. May God Bless You.

9. Hi, it's Kasia, and I was the driver behind the wheel. I am 20 years old, and therefore with the age group I most spend time, I was not thinking this would be a success whatsoever. I admit that I had many doubts even the week before when I had been preparing the address lists, organizing people by postal codes and finding you all on a map along with my two sisters. I thought at most we would get maybe 20 people that would remember or even see that this was going on. Nevertheless, we set out on our journey going door to door to our parishioners driving throughout whole city. I was so astounded to see that about 50% of you even more had your doors ready, were waiting by the door, ready to receive Jesus. Seeing you proud, made me proud, and made all three of us believe that humanity might just be going in the right direction. Think about it! This is just the Sault, and this is just our parish, and getting to all of you took us 8 and a half hours. You know what's funny? That's the length of time from the Sault to Toronto. If I were driving to Toronto I'm sure I'd be sore from the sitting, and that I'd be hungry from not having eaten. But God was really looking out for us, and so were all of you, and although we did not eat, although I sat nearly 8 and a half hours, nothing bothered me, and I was also not tired. I wanted to keep going actually, I wanted to see how Jesus came into your lives, and I was so happy to see your responses. Some 20 year olds would be proud to say that they got to drive 8 hours to Toronto... but what other 20 year old gets to say that she got to bring Jesus door to door, and pray with the priest for 8 hours, and end up in this city which I am SO PROUD OF mostly because of all of you. I was most touched by your response to receiving Jesus. I seriously thought that maybe you all would shy away from this, and that maybe it was not something you would want to expose to neighbours for example. But you were all so welcoming, many of you cried, and were so proud to receive Jesus. Even those of you that we caught off guard. THANK YOU for opening all our eyes. My sisters and I were so proud to have been able to do this. And I would do it over and over again thanks to you. Jesus must be just beaming up there waiting with open arms and an open heart to receive all of you! Just imagine how many of us Christian's/Catholics are out there. I am so excited to see what this world will bring, and what kind of people will enter my life. I am mostly excited because I know there are a lot of us, and that is beautiful. Thank you for communicating to one another letting people know how we were doing, and where we were. Thank you for the goodies, and for caring for us. Love you all so much!!! We are one big family. Hope to meet some of you that I have not yet met. You all have such beautiful souls. God bless you all in the most sincere of ways. XOXOXOX
(sorry this was supposed to be a short message but my heart is pouring out words).

The disciples rejoiced, when they saw the Living Lord. Alleluia!

10. Homily VI SUNDAY OF EASTER, Year A, 2020

(I have a son who went to work abroad. Under the influence of living with his father-in-law, who is an atheist and is hostile to the church. He read what he should not read. My son, under the influence of his "father-in-law's" wisdom, stopped going to church. I am in a Franciscan secular, I pray a lot, but my heart breaks. Once in Madjugorje, on the vigil before the Blessed Sacrament, I see a small child, maybe 5 or 6 years old. There were several thousand people. At the sidewalk, this child was playing, talking to himself, picking sticks and even tumbling, but at one point the boy started jumping up and shouting: **How I love the church! How I love God!** I didn't even know that it was a Polish child, because there were so many nationalities, at some point it occurred to me to approach this child. First, I asked his mother: could I talk to your son? Yes! You're welcome! I asked the boy: what's your name? Krystian. I asked: Krystian, tell me what to say to my son who is 37 years old and has stopped going to church? The boy thought for a moment in silence and said: tell him to pray. I the father shivers and I think - Truly! But I tell him that and he doesn't listen. Maybe you can advise me of something else: Tell him to stop saying bad things about the Church and priests. I thought that I couldn't get anything more beautiful from a 5 or 6 year old child. I know and to this day I am sure that it was the working of the Holy Spirit. Here is an example from everyday life that the Holy Spirit is and strengthens us. Activity of the Holy Spirit is a secret. When we forget to pray to the Holy Spirit and we are to prepare something, it somehow does not go. Man can't collect his thoughts, texts run away somewhere. However, after praying to the Holy Spirit when we ask Him, it looks different and ideas get to the heart better.

[From Catholic Radio Maryja]

The Acts of the Apostles are the second after the Gospel of St. Luke. They describe the history of the origin of the Church, which is born, develops and grows after the Ascension of Jesus Christ. The power of the extraordinary growth of the Church has its source in the Holy Spirit which the Lord Jesus promises at the beginning of Acts, speaking to His disciples: **“When the Holy Spirit comes upon You, You will receive His Power and You will be my witnesses in Jerusalem and in all of Judea and in Samaria to the ends of the earth”** This promise of the Lord Jesus contains the direction of the growth of the Church. He makes Jerusalem His epicenter, from there He expands to near Judea, the Land most faithful to the God of Israel. Then further north the Gospel is to reach Samaria, a country religious and faithful to God's Law, learning much to be desired. Despite this St. Luke both in the Acts of the Apostles and in the Gospel describes the Samaritans kindly. We remember the parable of the Good Samaritan or the gratitude of one of the ten lepers who was a Samaritan. In this kindness to Samaritans, St. Luke expresses His joy that the Good News even reaches them and then to the ends of the earth. The first person to proclaim Christ in Samaria is Philip, a deacon. He left the Holy City because he was forced through the persecution in Jerusalem from where all but not the Apostles scattered around Judea and Samaria. So he preached the Word of God and made signs so that great joy reigned in the city. Philip was not an Apostle but one of the seven deacons whom the Apostles appointed to serve the tables. Therefore when word was heard in Jerusalem that a Samaritan had received the Word of God, the Apostles: Peter and John went there to lay their hands on the baptized Samaritans baptized by Philip. In this way The Samaritans received the gift of the Holy Spirit. This visit to the newly baptized Samaria emphasizes unity with Church - The Mother whose pillars were the Apostles. In this way the Church remains one based on the testimony of the

Apostles. We can also notice that Sacrament of Baptism, which follows the laying of hands by the Apostles. This is a reference to two separate Sacraments: Baptism and Confirmation - this is the Sacrament of Christian Maturity. In the Church of that time, these Sacraments were administered immediately, but here they separate so that we can grasp the special character of Confirmation, which is closely connected with the ministry of the Bishop, priest of the Apostles, in the unity of the Church received by the Holy Spirit. We too, endowed with the sacraments of Baptism and Confirmation are called and strengthened by the Holy Spirit to bear witness to our faith in every dimension of our lives. Love for Christ is expressed by keeping His Commandments. Our Faith makes us a family community various members of Christ's Mystical Body of which He is the head. He feeds us with His Body and Blood to strengthen our hearts. Jesus is near and announces His presence among us through the Holy Spirit whom the Father will send "**that He may be with you forever**".

VI NIEDZIELA WIELKANOCNA, Maj 17, 2020.

The Pope's Pastoral Works

- 9:30a.m.- Za parafian
11:00a.m.-Dziękczynna w 100-ą rocznicę urodzin św. Jana Pawła II
Mon. - O zdr. & błogosławieństwo dla ks. Bogusław zam. I.J. Toś
Tues. - +Józefa i Zofię Winnickich zam. J.Krukar
Wed. -**Św. Bernarda ze Sieny**
-9:30a.m.- + Dorothy McAuley by Norma Lutes
Thurs. -**St. Eugene de Mazenod & St Christopher Magallanes.**
-9:30a.m.-+ Józefa Wołczański by J. Krukar
Fri. -**3:00p.m. St. Rita of Cascia**
*At The Hour of God's Mercy for atonement for our sins
and for the sins of the whole world.*
+John Cunningham by J. Krukar
Sat. -8:30a.m.- +Janinę Kwolek & Ron Ferguson by K.Ferguson.
-4:00p.m.- +Armando & Michael Guzo by Maria & family.

WNIEBOWSTĄPIENIE PAŃSKIE. Rok A, Maj 24, 2020

-9:30a.m.- For all parishioners.

FROM THE LIFE OF THE CHURCH & PARISH.

1.Liturgia Słowa Bożego zapewnia, że nigdy nie jesteśmy sami. Ojciec Niebieski dał nam Obrońcę, Ducha Świętego, Ducha Prawdy. On w nas przebywa i nakłania nasze serca do odpowiedzialnych wyborów. Dlatego z radością prosimy o przemianę naszego życia. Gdy Słowo Boże było głoszone - tłumy z uwagą i skupieniem słuchały słów. Radość wielkanocna jest echem Bożego życia w nas. Piotr zachęca: „**Bądźcie zawsze gotowi**” **dzielić się wiarą z innymi.** W Ewangelii otrzymujemy niezwykłą obietnicę. Jezus zapowiada, że Bóg sam da nam innego Pocieszyciele, aby z nami był na zawsze.

2.**Victoria Day**: urodziny (24 maja 1819 r.) Królowej Wiktorii (+1901) obchodzone są jako święto w Zachodniej Kanadzie (obecnie Ontario) od 1845 r. Stało się Świętem Narodowym w 1901 roku, a w 1952 roku zostało ustanowione w poniedziałek poprzedzający 25 maja,

3.**Papież Franciszek** poprosił także katolików na całym świecie, aby w maju prosili Maryję o pomoc duchową, zachęcając do odmawiania Różańca. **Rycerze Kolumba** zapraszają swoich członków do odmawiania Różańca codziennie o godz. 19:00. a także proszą o modlitwę wszystkie grupy modlitewne.

4.Następna niedziela 24 maja to **Światowy Dzień Komunikacji i Światowy Dzień Modlitwy za Kościół w Chinach.** Jest to tradycyjne **Święto Matki Bożej Wspomożycielki Wiernych,** czczone w Sanktuarium Szeszan w Szanghaju.

5. Niedzielne ofiary w Kwietniu od **01 do 30 kwietnia, 2020 - \$9,205.00**

Share Lent -	\$1,070.00
Wielkanocna ofiara -	\$2,510.00
Wydatki parafii w kwietniu 2020	- \$9,402.91

Wszystkim składam szczerze: **Bóg zapłać!**

6. Niedzielę 3-go Maja z Najświętszym Sakramentem przejeżdżałem po ulicach naszego miasta i szukałem *znaków* w oknach lub na drzwiach domu. Czasem te znaki religijne zlewały się z kolorem domu lub drzwi. Nie było łatwe dostrzec niektóre dekoracje. Tam gdzie nie było żadnych znaków religijnych, nie stawałem i nie błogosławiłem, żeby nie stwarzać niepotrzebnego zamieszania. Tam gdzie była jakaś dekoracja religijna: krzyż, czy obraz, lub dziecięce rysunki – wychodziłem z samochodu z Najświętszym Sakramentem, śpiewałem: **Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli** (2x) lub

Niech będzie chwała i cześć i uwielbienie,

Chwała i cześć Jezusowi,

Chwała! Niech będzie chwała

Tak! Jemu chwała i cześć. (3x).

Jestem księdzem 45 lat i nie spodziewałem się niczego nadzwyczajnego przez zaniesienie Najświętszego Sakramentu do Rodzin i Błogosławieństwo. Pragnąłem tylko zachęcić parafian, do spotkania z Jezusem w Najświętszym Sakramencie. Kiedy zabierałem Najświętszy Sakrament z tabernakulum, to przeszła mi myśl: *czy czasem nie jestem jednym z tych, którzy wleką Jezusa przed Piłata*. Drżało moje serce, ale modląc śpiewałem: **Jezu, ufam Tobie!** Z modlitwą poniosłem Pana Jezusa do Waszych Rodzin, domów, żeby pobłogosławił Wasze rodziny i Was każdego z osobna na czas izolacji... O dziwo! Nie spodziewałem się takiej radości z jaką przyjmowaliście Obecność Chrystusa... To było wielkie wyznanie podobne do wyznania Tomasza Apostoła: PAN MÓJ I BÓG MÓJ! Byłem zdumiony Wiarą jaką spotkałem wyrażaną przez Was. To, i dla mnie było zdumiewające. Dziękuję Wam za tę niezwykłą lekcję wiary... Wybaczone mi, że umieszczę jeszcze kilka prywatnych, e-mails pisanych do mnie.

Przez szacunek dla tych którzy to napisali nie umieszczę ich imion, ale także doznaję zdumienia przez to, co one wyrażają i tym się z Wami dzielę.

Niech Bóg Wam ześle pomoc z miejsca świętego

i niech Was wspiera z nieba.

Niech Wam udzieli, czego w sercu pragniecie

i wypełni każdy Wasz zamysł.

Bogu niech będą dzięki za Wasze świadectwo wiary! fr be jay.

1. Dziękujemy Ci dzisiaj za Twoją wizytę i za przyniesienie Pana Jezusa do naszego domu. Jesteś naprawdę naszym pasterzem.

2. To, co zrobiłeś dzisiaj było niezwykle i ukazuje Twoje kapłańskie poświęcenie dla parafian. Dziękujemy Ci i ufamy, że nie będziesz chory od tej- zimnej i wietrznej pogody.

3. Dziewczyny dojechały z przeżyciem . Bóg zapłać. Jeśli ksiądz ich po-trzebuje proszę się skontaktować. Bóg zapłać za to piękne przeżycie...

4. To było bardzo dotykające wczoraj. Bardzo, bardzo dziękujemy... Musisz być bardzo zmęczony i nogi na pewno Cię bołą dzisiaj. Dzięki Bogu, że znalazłeś kogoś, kto Cię woził po mieście. Kiedy zatrzymałeś się tu u nas, przygotowywałam kolacje i zaskoczyłeś mnie bardzo, chociaż byłam przygotowana na Twoje przyjscie z Najświętszym Sakramentem... Z tego, co planowałam, nic nie zrobiłam. Mój mąż wziął telefon, żeby zrobić zdjęcie. Najważniejsze, że dzięki Bogu przyszedłeś z Najświętszym Sakramentem. Bogu niech będą dzięki! Naprawdę

uradowałam się przez tę krótką chwilę. Wyglądałeś jak królewicz. Wyrażam miłość i wdzięczność za tą wizytę.

5.Księżu,

Jak mogę za to wszystko podziękować? Byłam gotowa ze wzruszenia płakać, ale szybko pomyślałam sobie: Nie! I zaczęłam z Wami śpiewać.

To był najcenniejszy prezent jaki otrzymałam. Dziękuję bardzo! Miej piękny dzień!

6.Właściwie chcę Ci bardzo serdecznie podziękować za błogosławieństwo w dniu 3 Maja, 2020 r.

7.Dziękuję za dostarczenie mi pozytywnych wzruszeń, emocji. Dziękuję za oryginalny sposób *pozostawiania śladów*. Myślę, że na długo to pozostanie w pamięci parafian ale i w mojej też. Najlepszego!

8.Drogi Księżu Bogusławie! Jesteś prawdziwym pasterzem troszczącym się o owoce – o Twoich parafian. Dziękuję za błogosławieństwo naszych rodzin i domów. Żaden wirus nie może nas więcej straszyć, kiedy Pan Jesu błogosławi nasze rodziny i domy. Dziękujemy Tobie Księżu, że uczyniłeś to możliwym. Niech Bóg Ci błogosławi.

9.Bóg zapłać za wszystko, przeżycia tych wizyt i moich dzieci - są nie do opisanie i myślę, że tak powinno być. Sam Bóg wie. Chanel ma piękną pamiątkę przeżyć z dzisiejszego dnia. Jeszcze raz Bóg zapłać za ten gest i błogosławieństwa.

10.Cześć, tu Kasia. To ja byłam kierowcą za kierownicą. Mam 20 lat i dlatego w grupie wiekowej, w której spędzam najwięcej czasu, nie sądziłam, że to będzie jakkolwiek sukces. Przyznaję, że miałam wiele wątpliwości, nawet tydzień wcześniej, kiedy przygotowywałam listy adresowe, organizowałam ludzi według kodów pocztowych i znajdowałam was wszystkich na mapie wraz z moimi dwiema siostrami. Myślałam, że co najwyżej zobaczymy może 20 osób, które zapamiętamy, a oni zobaczą, że się modlimy. Niemniej jednak wyruszamy w podróż, od drzwi do drzwi, do naszych parafian przez całe miasto. Byłam tak zaskoczona, widząc, że około 50% przygotowało dekoracje w drzwiach i czekało przy drzwiach, gotowi przyjąć Jezusa. Wasza postawa, sprawiła, że jestem dumna i to sprawiło, że wszystkie trzej wierzymy, że ludzkość idzie w dobrym kierunku.

Pomyśl o tym! To tylko Sault i to tylko nasza parafia, a dotarcie do was wszystkich zajęło nam 8 i pół godziny. Wiesz, co jest zabawne? To tyle czasu od Sault do Toronto. JEŻELI jadę do Toronto, jestem pewna, że będę odczuwała ból od siedzenia i że będę głodna, bo nie zjem. Ale Bóg naprawdę się o nas troszczył, podobnie my wszyscy, chociaż nie jedliśmy, chociaż siedziałam prawie 8 i pół godziny, nic mnie nie niepokoiło i nie byłam nawet zmęczona. Tak naprawdę chciałam iść dalej, chciałam zobaczyć, jak Jezus przychodzi do waszego życia, i byłam bardzo szczęśliwa, widząc wasze odpowiedzi. Wielu 20-latków z dumą mówi, że jadą 8 godzin do Toronto ... ale co więcej 20-lotka mówi, że podwozi Jezusa od drzwi do drzwi i modlić się z księdzem przez 8 godzin, w tym mieście, z którego jestem TAK DUMNA, głównie przez was wszystkich. Najbardziej poruszyła mnie Wasza odpowiedź na przyjęcie Jezusa. Poważnie myślałam, że może wszyscy unikacie tego i może nie chcielibyście się narażać na śmiech sąsiadów. Wszyscy byliście tak gościnni, wielu z was płakało i było dumnych z przyjęcia Jezusa. Nawet tych z was, których zaskoczyliśmy. DZIĘKUJEMY

wszystkim za otwarcie naszych oczu. Ja i moje siostry byliśmy bardzo dumni, że mogliśmy to zrobić i robiłybyśmy to w kółko dzięki Wam. Jezus z pewnością promieniuje radością i czeka z otwartymi ramionami i otwartym sercem, aby przyjąć nas wszystkich! Wyobraź sobie, ilu z nas jest chrześcijan / katolików. Tak się cieszę, widząc, jak niesiecie wiare w ten świat i jako ludzie wiary zapisaliście się moim życiu. Jestem podeks-cytowana, ponieważ wiem, że jest nas wielu i to jest piękne. Dziękujemy za przekazywanie sobie nawzajem informacji, jak sobie radzimy i gdzie jesteśmy. Dziękujemy za dary i za opiekę nad nami. Kocham was wszystkich bardzo !!! Jesteśmy jedną dużą rodziną. Mam nadzieję, że spotkam się z wami także z tymi, których jeszcze nie spotkałam. Wszyscy macie takie piękne dusze. Niech Bóg was wszystkich błogosławi w najbardziej hojny sposób. XOXOXOX
(przepraszam, to miała być krótka wiadomość, ale moje serce wylewa słowa)

„Uradowali się uczniowie. Alleluja! Gdy ujrzeli Pana. Alleluja!”

Homilia - VI NIEDZIELA WIELKANOCNA, rok A, Maj 17, 2020

(Mam syna, który wyjechał do pracy za granicę. Pod wpływem mieszkania ze swoim teściem, który jest ateistą i nieprzychylny kościołowi. Czytał to, czego czytać nie powinien. Mój syn pod wpływem „mądrości” teścia, przestał chodzić do kościoła. Ja jestem we franciszkańskim zakonie świeckich, dużo się modłę, ale serce mi pęka. Kiedyś będąc w Madjugorje, na czuwaniu przed Najświętszym Sakramentem, widzę małe dziecko, może 5 lub 6 lat. Było kilka tysięcy ludzi. Wystawienie było na ołtarzu polowym. Przy chodniku to dziecko się bawiło, mówiąc do samego siebie, wybierał patyczki, a nawet się tarzał, ale w pewnym momencie ten chłopczyk zaczął podskakiwać do góry i wołać: **Jak ja kocham kościół! Jak ja kocham Boga!** Słucham, nawet nie wiedziałem że to polskie dziecko, bo tam przecież tyle narodowości, w pewnym momencie mi przyszło do głowy, by podejść do tego dziecka. Najpierw zapytałem mamy: *czy mógłbym z Pani synem porozmawiać?* Tak! Proszę bardzo! Zapytałem chłopca: *jak ty masz na imię?* Krystian. Poprosiłem: *Krystian powiedz mi co mam powiedzieć synowi, który ma 37 lat i przestał chodzić do kościoła?* Chłopiec pomyślał przez chwilę w ciszy i powiedział: **powiedz mu, żeby się zaczął modlić.** Przeszły mnie dreszcze relacjonuje ojciec- i myślę - faktycznie! Ale ja mu to mówię, a on nie słucha. Może coś jeszcze mi doradzisz: **Powiedz mu, żeby przestał mówić złe rzeczy na Kościół i księży.** Pomyślałem, że nic piękniejszego nie mogłem otrzymać od dziecka 5-cio lub 6-cio letniego. Wiem i do dziś jestem pewny że to było działanie Ducha św. Oto przykład, z codziennego życia, że Duch św, jest i nas umacnia. Działalność Ducha św. jest Tajemnicą. Kiedy zapominamy o modlitwie do Ducha św., a mamy coś przygotować, to jakoś to nie idzie. Człowiek nie potrafi zebrać myśli, teksty gdzieś uciekają. Natomiast po modlitwie do Ducha św. kiedy Go poprosimy, to zaraz to wygląda inaczej i pomysły lepiej trafiają do serca.)

Dzieje Apostolskie są drugim po Ewangelii dziełem Sw. Łukasza. Opisują dzieje pierwotnego Kościoła, który po Wniebowstąpieniu Pana Jezusa i po Ześlaniu Ducha Świętego rodzi się, rozwija, i rozrasta. Moc niezwykłego wzrostu Kościoła ma swoje źródło w Duchu Świętym, którego na początku Dziejów Apostolskich zapowiada Pan Jezus, mówiąc do swoich uczniów. „**Gdy Duch Św. zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie, i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi**”. W tej obietnicy Pana Jezusa zawarty jest kierunek wzrostu Kościoła. Ma On swoje epicentrum w Jerozolimie, stamtąd rozszerza się na najbliższą Judeę czyli krainę najbardziej wierną Bogu Izraela. Następnie dalej na

północ - Ewangelia dociera do Samarii, do kariny, w której religijność i wierność Prawu Bożemu, pozostawiała wiele do życzenia. Pomimo tego św. Łukasza zarówno w Ewangelii jak i w Dzi. Ap. bardzo życzliwie opisuje Samarytan. Pamiętamy przypowieść o Dobrym Samarytaninie, albo wdzięczność jednego z dziesięciu trędowatych, którym był właśnie Samarytaninem. W tej życzliwości do Samarytan, św. Łukasza wyraża swoją radość z tego, że Dobra Nowina dociera nawet do nich, a następnie aż na krańce świata. Pierwszą osobą, która głosi Chrystusa w Samarii jest **Filip, diakon**. Opuścił on Miasto Święto, ponieważ zmusiły go do tego prześladowania w Jerozolimie skąd wszyscy z wyjątkiem Apostołów rozproszyli się po okolicach Judei i Samarii. Głosił więc Słowo Boże i dokonywał znaków tak, że wielka radość zapanowała w tym mieście. Filip nie był apostołem ale diakonem jednym z siedmi, których ustanowili Apostołowie, aby obsługiwali stoły. Dlatego, gdy w Jerozolimie usłyszano, że Samaria przyjęła Słowo Boże, Apostołowie: Piotr i Jan wybrali się tam, aby **włożyć ręce** na ochrzczonych Samarytan przez Filipa. W ten sposób Samarytanie otrzymali dar Ducha Św. Ta wizyta w nowo-ochrzczonej Samarii podkreśla jedność z Kościołem-Matką, której filarami byli Apostołowie. W ten sposób rozrastający się Kościół pozostaje jednością, opartą na świadectwie Apostołów. Możemy też zauważyć, że Sakrament Chrztu jest oddzielony od Zesłania Ducha Św., które następuje po włożeniu rąk Apostołów. Jest to nawiązanie do dwóch odrębnych Sakramentów: **Chrtu Św.** i Bierzmowania czyli **Sakramentu Dojrzałości Chrześcijańskiej**. W ówczesnym Kościele te sakramenty były udzielana zaraz po sobie, ale tu występują oddzielnie, abyśmy mogli uchwycić szczególny charakter Bierzmowania, które wiąże się ściśle z posługą Biskupa, Następcy Apostołów, oraz z dawaniem świadectwa opartego na świadectwie Apostołów, w jedności Kościoła mocą otrzymanego Ducha Świętego. Także i my obdarzeni Sakramentem Chrztu i Bierzmowania jesteśmy powołani i umocnieni przez Ducha Św., aby dawać świadectw naszej wierze w każdym wymiarze naszego życia. Miłość do Chrystusa wyraża się przez **zachowanie Jego przykazań**. Wiara nasza czyni nas wspólnotą, rodziną, różnymi członkami tego samego Mistycznego Ciała Chrystusa, którego On jest głową. On karmi nas swoim Ciałem, aby umocnić nasze serca. Jezus jest blisko i zapowiada swoją obecność wśród nas przez Ducha Świętego, którego Ojciec pošle, „**aby z wami był na zawsze**”.